

[Niels Anker Kofoed]

Til sidst vil jeg sige, at man ikke skal gå og bilde befolkningen ind, at vi kan standse udviklingen i Europa. De andre lande vil ikke lade sig standse, fordi vi har unionsskræk. De ønsker stadig væk at få et integreret Europa, som kan forhindre, at man kommer tilbage til nationalismens Europa, som åbenbart er det, de nye jetset-folk går ind for.

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Duetoft kommer fra partiet Centrum-Demokraterne, som bevidst er et ikkeideologisk parti, så jeg har en vis forståelse for, at det kan være svært at holde fast i begreberne. Jeg må så bare sige, at jeg er dybt uenig med hr. Duetoft, når han hævder, at det skulle være reaktionært at tale om mere demokrati, at tale om, at folkene skal med i det her. Hovedsagen i mit indlæg var, at det nye Europa ikke kan bygges op, hvis folkene ikke er med.

Jeg har bemærket CD's reaktion på folkeafstemningen, og den tiltaler mig ærligt talt ikke. SF går ind for – og mener det alvorligt – at Europa ikke kan komme til at fungere, medmindre man får et folkeligt engagement med i det, og det har været den gennemgående reaktion i udlandet. Alle de store aviser i Tyskland, Frankrig og England har netop påpeget, at det danske nej har sat fingeren på de ømme steder: det manglende demokrati, uigennemsigtheden, uoverskueligheden i hele Maastrichtprocessen. At hr. Duetoft er imod demokrati og folkedeltagelse, afficerer ikke mig, men det er i hvert fald ikke reaktionært.

Og så hele spørgsmålet om den såkaldte straffeaktion. Man siger, at man ikke kan forhindre de andre i at gå videre. Nej, det har vi ikke påstået at man kan. Hvis ellers hr. Niels Anker Kofoed vil gøre sig den ulejlighed at læse vores nyforhandlingspapirer – hr. Niels Anker Kofoed læser ikke så meget, ved jeg godt, men derfor kunne han jo godt tage og læse det – dér er der faktisk en beskrivelse af det. Der siger vi klart, at vi ikke tror på, at vi kan forhindre den fremtidige integrationsproces, men der er altså nogle spilleregler, som skal følges her, bl.a. gående ud på, at Maastrichttraktaten ikke kan træde i kraft, hvis blot én underskrift mangler.

Vi blev medlemmer af en forening i 1972. I foreningens vedtægter står, at de kun kan ændres, hvis alle godkender det. Disse vedtægter

må respekteres, og jeg vil gerne lige gøre opmærksom på én ting. I dag kan man i forskellige aviser læse bemærkninger fra Sten Andersson, som er tidligere svensk udenrigsminister, og Sten Andersson gør meget ud af, at hvis de andre EF-lande bare går videre uden Danmark, som om intet er hændt, vil det få alvorlige konsekvenser for den svenske deltagelse i dette her, netop fordi, som han siger, man forbyder sig mod de grundlæggende juridiske spilleregler. Det tror jeg ikke på at de andre lande vil turde gøre.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Ja, man kan i hvert fald konstatere, at der var en meget væsentlig gradsforskel i hr. Niels Anker Kofoeds og hr. Duetofts indlæg. De ville sådan set sige nogenlunde det samme, men jeg må komplimentere hr. Niels Anker Kofoed for den måde, han sagde tingene på, i modsætning til hr. Duetoft. Jeg synes, det er groft, at man fra Folketingets talerstol kan stå og kalde andre politikere løgnagtige. I formiddags blev jeg irrettesat, fordi jeg sagde søreme – men sådan er der søreme så meget.

Til hr. Duetoft vil jeg gerne sige, at det er korrekt, at jeg har stillet et spørgsmål til socialministeren under den mundtlige spørgetid i folketingssalen, og jeg ved ikke, hvor hr. Duetoft ved fra, at jeg har rejst land og rige rundt, men jeg har brugt argumentet om de sociale ydelser. Vi kan godt tage EF-unions-valgkampen op igen, så skal jeg i samme moment nævne ja-tilhængernes skræmmekampagne om de 200.000 arbejdsløse, om, at vi ryger ud af alle EF's institutioner osv. osv. osv.

Så vil jeg gerne have svar på to spørgsmål: Er det ikke korrekt, at det nej, Danmark har afgivet den 2. juni, er større end det ja, vi afgav i 1986 til EF-pakken? Og hvorfor skal nej et så respekteres mindre, end jaet blev i 1986?

Så vil jeg gerne igen spørge om det, som ingen politikere har kunnet svare på, og der sidder jo mange, som interesserer sig for EF i denne her sal: Hvis det nu bliver et nej i Irland, lad os antage det, er Maastricht så røget på gulvet, eller er det i virkeligheden ikke nok, at Danmark har sagt nej? Er det ikke stadig væk sådan, at når ét land har sagt nej, er der ikke nogen traktat? Det må hr. Duetoft, som ved så meget om EF i modsætning til alle os